

med, naar det kun ikke skal ske gennem Grundlovsforandring. Det er altsaa ikke Maalet for Grundlovsændringen, de 124 Kredse og deres Fordeling paa en retfærdigere Maade end nu, de have noget imod, nej, det er Vejen, Metoden, dette, at en Grundlovsændring skal være nødvendig; der gør, at de Herrer ikke ville være med.

I Realiteten kunne de altsaa godt slutte sig dertil, bare det kunde gennemføres uden Grundlovsændring. Det kan det nu ikke efter den Stilling, Flertallet her i Salen og Regeringen have taget. (Afbrydelse). De maa forandre den, ja, men det gøre de ikke. Det ærede Medlem raader ikke over Midler til at faa Flertallet og Konseilspræsidenten til at forandre deres Stilling. Hvis vi kunde faa Regeringen og Flertallet til at forandre deres Standpunkt, saa krævede vi Grundloven opfyldt og blev ved at kæmpe derfor og staa derpaa og lode alting gaa ved det gamle, indtil vi fik Regeringen overbevist om, at Grundloven bør opfyldes, og at der maa være 152 Kredse. Saadan ræsonnerer det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds. Men vi faa ikke Flertallet og Regeringen til at forlade det Standpunkt, at skulle vi udvide Folketingsmedlemmernes Antal, maa det ske fuldt ud grundlovmæssigt, eller ogsaa maa Grundloven forandres, og kun det sidste vil Regeringen gaa med til.

Det ærede Medlem røber derfor ved sin Holdning den fuldstændigste Ligegyldighed for, om vi overhovedet faa et Resultat. Men han røber tillige Grunden til, at han ikke vil have et Resultat, at han ikke under den danske Bybefolkning 8—9—10 ny Kredse, dernæst 8—9—10 Kredse, som den faar overvejende Indflydelse paa, og dernæst om 10 Aar yderligere 8—9 Kredse. Hvorfor under det ærede Medlem ikke den danske Bybefolkning denne meget væsentlige Udvidelse af dens Indflydelse i den danske Rigsdag? Ikke fordi han i Realiteten er derimod, men fordi det skal foretages ved en Grundlovsændring. Og hvad vil det sige? Det vil sige, fordi der ved en Grundlovsændring skal foregaa en Opløsning af hele Rigsdagen, ogsaa af Landstinget, og fordi det ved den Lejlighed ogsaa maa afgøres,

hvorledes man skal forholde sig med de kongevalgte, og fordi denne Regering ikke kan opløse Landstinget uden ogsaa at opløse de kongevalgte, da tre Medlemmer af Regeringen ellers vilde komme til at slaa hele deres Fortid og deres tydeligt udtalte Ord i Ansigtet. Altsaa, det ærede Medlem er i den Grad interesseret for, at Landstinget bevarer sin nuværende Sammensætning med de nuværende kongevalgte for derved at forhindre Retsreformen, den kommunale Valgretsreform, Ægteskabsloven og andre store demokratiske Reforme, at han er ganske ligegyldig overfor, om Byerne faa Repræsentanter eller ej.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om disse Udtalelser ikke kunde opsættes til 3die Behandling.

Borgbjerg: Jeg er færdig og har faaet sagt, hvad jeg vilde.

Formanden: Det skulde det ærede Medlem ikke have sagt.

Ordføreren (Sveistrup): Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem er slet ikke gaaet ind paa en Overvejelse af de Spørgsmaal, jeg fremførte, om de Ulemper, Forholdstalsvalgs Indførelse kunne have paa det parlamentariske Styre. Hvorvidt det ærede Medlem er Tilhænger af det parlamentariske Styre, vide vi ikke, men maa snarere antage, at han indtil videre er en Modstander deraf. Men det ærede Medlem vilde slet ikke gaa ind paa en Overvejelse af, hvilke Forandringer der i øvrigt maatte ske i Grundloven, for at Forholdstalsvalgmaaden kunde indføres, uden at det parlamentariske Styre kom til at lide derunder. Jeg kan derfor ligesom det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ikke tillægge det ærede Medlem nogen særlig levende Interesse for Forholdstalsvalgmaadens Indførelse.

Ellinger: Den højtærede Konseilspræsident har selvfølgelig ganske Ret,